

maal. Behandlingen af disse Lovforslag vil, saaledes som den højtærede Minister har taget Sagen, ikke kunne hemmes af Forhandlingerne om Bestemmelserne angaaende Ægteskabets Retsvirkninger. Naar Rigsdagen til sin Tid faar de sidste Bestemmelser til Behandling, vil det ogsaa være heldigt, at man kan staa friere overfor disse som Følge af det Arbejde, der forhaabentlig vil være afsluttet forinden, angaaende de to nu foreliggende Lovforslag. Jeg er ganske enig i, at der tiltrænges nye Regler om Ægteskabets Retsvirkninger, men jeg ønsker Spørgsmaalet derom overvejet omhyggeligt, og jeg er ikke sindet at tage Stilling til dette Spørgsmaal for Tiden.

Til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) skal jeg kun sige, at jeg i nogen Grad har misforstaaet det ærede Medlem paa visse Punkter med Hensyn til det ærede Medlems Stilling til Ændringsforslagene; men det ærede Medlem har ikke, skønt der for længst er trykt og omdelt Betænkning, før nu gjort Bemærkninger om, at der var Fejl i Betænkningen, bl. a. vedrørende det ærede Medlems Stilling til Separationsfristerne.

Steincke: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til forskellige faldne Udtalelser. Den ærede Ordfører hævdede, at jeg havde Uret i min Kritik af Udvalgets Arbejde, idet der netop var vist stor Imødekommenhed i Udvalget. Det har jeg i og for sig ikke benægtet; jeg har endog direkte rost den ærede Ordfører for hans Imødekommenhed som Formand for Udvalget, og jeg skal tilføje, at Udvalget ogsaa paa enkelte Punkter har optaget Mindretalsforslag, dog ikke noget af større Betydning. Hvad jeg udtalte, var alene det, at jeg fandt det principielt uheldigt og stridende mod Udvalgsbehandlingsidé, at flere Partier forhandlede indbyrdes udenom Udvalget, hvor det drejede sig om saglige Spørgsmaal, idet en saadan Forhandling selvfølgelig altid vilde gøre det vanskeligere at faa ændret det Resultat, som Flertallet ved disse Forhandlinger var naaet til, end naar alle Parter stod frit.

Den ærede Ordfører kunde ikke tiltræde vore Ændringsforslag om, at Attester vedrørende Fattigforsørgelse skulde udgaa, og hævdede, at i saadanne Tilfælde, hvor det vilde være til Fordel for vedkommende fattigforsørgede Mand at blive gift, idet han vilde faa en Hustru, der var i Stand til at kunne rejse ham, eventuelt til at forsørge Familien, vilde Forsørgelseskommunen

sikkert give sit Samtykke dertil. Naar den ærede Ordfører hævder dette, tror jeg ikke, han er rigtigt inde i dansk Fattiglovgivnings Refusionsregler. Jeg kender saa meget til Forsørgelseskommunerne, navnlig de mindre, at jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at i de Tilfælde, hvor der er en Mulighed for, at Forsørgelseskommunens Byrde vil øges, fordi der i Ægteskabet kan komme Børn, som ved saadant Samtykke overføres til Mandens Forsørgelseskommune, vil disse Kommunens Refusionshensyn gaa forud for alle andre Hensyn, ogsaa Hensynet til den ærede Ordførers gode Mening.

Den højtærede Justitsminister undveg omtrent i Dag en Diskussion, og til mig sagde han egentlig kun, at han i det store og hele ligesom jeg mente, at vi havde opnaaet et godt Resultat. Maa jeg hertil bemærke, at jeg ikke i min Tale har sagt et eneste Ord om, at Resultatet af Udvalgets Arbejde er godt. Jeg har tværtimod paa afgørende Punkter kritiseret baade Udvalgets Arbejde og Resultatet, men jeg skal indrømme den højtærede Justitsminister, at Resultatet endnu kan blive godt, dog kun, hvis Mindretallets Forslag vedtages.

Marie Hjelmer: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, at det Par Fejltagelser, der er indløbet ved Trykningen af Betænkningen, og for hvilke jeg aldeles ikke har i Sinde at rette nogen Bebrejdelse mod den ærede Ordfører, ikke er blevet mig bekendt før midt i Paaskeferien — jeg tror, det var Paaskelørdag, jeg fik Betænkningen —, og jeg kunde da ikke tænke, at der var nogen som helst Mulighed for at faa den rettet og omtrykt inden Behandlingen i Dag.

Ordføreren (Effersøe): Jeg har kun bedt om Ordet for at bemærke til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), at man jo dog ikke kan hindre, at Medlemmer taler sammen om en betydningsfuld Sag udenfor Udvalget og forhandler derom. Det beror meget paa Omstændighederne, om noget saadant er praktisk. Jeg mener, at det i dette Tilfælde har været meget praktisk, at man har ført saadanne Forhandlinger, og jeg synes ikke, nogen behøver at føle sig stødt derover, naar der blot indenfor Udvalget bliver den fornødne Adgang til at føre Forhandling.

Steincke: Det kan efter Omstændighederne være fuldkommen naturligt, at Medlemmer, ogsaa Medlemmer indenfor